

FOX SEARCHLIGHT PICTURES a FILM4
uvádějí
v produkci A BLUEPRINT PICTURES
film režiséra MARTINA MCDONAGHA

Tři billboardy kousek za Ebbingem

TŘI BILLBOARDY KOUSEK ZA EBBINGEM je temné komediální drama držitele ceny Akademie Martina McDonagha (V BRUGGÁCH). Když ani po několika měsících není vypátrán pachatel vraždy její dcery, udělá Mildred Hayesová (Oscarem oceněná Frances McDormand) odvážný krok a pronajme si tři billboardy, které vedou směrem k jejímu městu a které obsahují kontroverzní zprávu určenou Williamu Willoughbymu (na cenu Akademie nominovaný Woody Harrelson), váženému policejnímu šéfovi. Když se do věci vloží jeho zástupce Dixon (Sam Rockwell), nevyzrálý maminčin chlapec se zálibou v násilí, bitva mezi Mildred a ebbingskou rukou zákona se rozhoří naplno.

Searchlight Pictures a Film4 uvádějí film Martina McDonagha, v produkci Blueprint Pictures. Scénář a režie Martin McDonagh. V hlavních rolích Frances McDormand, Woody Harrelson, Sam Rockwell, Abbie Cornish, Lucas Hedges, Željki Ivanek, Caleb Landry Jones, Clarke Peters, Samara Weaving, John Hawkes a Peter Dinklage. Produkce Graham Broadbent, Pete Czernin a Martin McDonagh, výkonní producenti Bergen Swanson, Diarmuid McKeown, Rose Garnett, David Kosse a Daniel Battsek; koprodukce Ben Knight.

Do filmového týmu dále patřil hlavní kameraman Ben Davis, BSC, výtvarník Inbal Weinberg, střihač Jon Gregory, ACE, kostýmní výtvarnice Melissa Toth, hudební skladatel Carter Burwell. Casting Sarah Halley Finn, CSA.

TŘI BILLBOARDY Kousek za Ebbingem

„Který zákon říká, co smíte a co nesmíte říct na billboardu?“
~ Mildred Hayesová

Ve svém posledním filmu TŘI BILLBOARDY KOUSEK ZA EBBINGEM podnikl Martin McDonagh výlet do malého amerického města, ve kterém je matka dotlačena do krajnosti neobjasněnou vraždou své dcery. Tento film je třetím z dílny irského dramatika, scenáristy a režiséra Martina McDonagha, známého svým thrillerem V BRUGGÁCH, který byl nominovaný na Oscara a který získal cenu BAFTA za nejlepší scénář, a krimikomedií SEDM PSYCHOPATŮ.

Všechno začíná, když si Mildred Hayesová pronajme tři billboardy na Drinkwater Road. „Rozhodl jsem se, že ty billboardy koupí matka, která cítí strašnou křivdu, a od té chvíle se to psalo téměř samo,“ vzpomíná McDonagh. „Mildred je silná, odhodlaná a rozrušená, ale uvnitř zlomená. To bylo jádro příběhu.“

Je to příběh, ve kterém Oscarem oceněná Frances McDormand směřuje k moderní ženské variaci klasických westernových hrdinů ve stylu souboje kdo s koho.

„Nalepila jsem se na Johna Waynea jako na svou představu fyzické vizáže, protože jsem opravdu neměla žádné ženské fyzické ikony, které by se pro Mildred hodily,“ vysvětluje herečka. „Jde spíš ve stopách tradičního záhadného muže ze špagety westernu, muže, který jde prostředkem ulice, kolty proklatě nízko a který oddělá každého – i když je důležité říct, že Mildredinými jedinými zbraněmi jsou její rozum, inteligence a důvtip.“

„Viděl jsem to na její chůzi a na jejím přístupu,” říká McDonagh. „Myslím, že Francesiným prubířským kamenem se stal John Wayne. Ale viděl jsem tam také Branda a Montgomeryho Clifta.”

Je to poprvé, kdy McDonagh napsal film pro ženskou hlavní hrdinku, ale Mildred je asi jeho nejhouvernatější postavou vůbec, zasažená matka bez lítosti, která přichází otestovat základy fungování svého města. Vedle McDonagha a McDormand se v herecké sestavě ve filmu objeví uznávaní herci Woody Harrelson, Sam Rockwell, Abbie Cornish, John Hawkes, Lucas Hedges a Peter Dinklage.

SCÉNÁŘ

„Podle mě to vypadá, že místní policejní oddělení má příliš práce s mučením černochoů, než aby se obtěžovalo udělat něco, co by mohlo vyřešit aktuální zločin, tak jsem si tak říkala, že ty billboardy tady by mohly zaměřit jejich pozornost nějakým směrem.”
~ Mildred Hayesová

Jádrem TŘÍ BILLBOARDŮ KOUSEK ZA EBBINGEM je Mildredin konflikt s policejním šéfem Ebbingem. „Ten příběh je válkou mezi dvěma lidmi, kteří oba mají svým způsobem pravdu,” poznamenává McDonagh, „a z toho pramení tolik napětí a dramatu.”

Díky tomuto napětí můžeme zkoumat, co se stane, když nelze zklidnit zuřivost. S rostoucím napětím se film stále více noří do témat hranic, hněvu a morálního zúčtování.

McDonagh se ptá: „Kam půjdete, když jste v místě ztráty a hněvu, který skončil smrtí? Co můžete dělat, konstruktivního nebo destruktivního, aby se věci pohnuly a něco se stalo? Je zajímavé tohle prozkoumat, zjišťovat, co se stane, když už v té situaci nemusí existovat žádná naděje, ale přesto se rozhodnete, že budete dělat vlny do té doby, než se nějaká naděje objeví. Myslím, že právě tohle ten film odlišuje od ostatních kriminálek; tady přetrvává otázka ‘co když tenhle zločin nemá řešení?’”

Asi největší výzvou bylo pro McDonagha vyvážení temné komediálnosti příběhu a Mildredina pátrání vedeného silnými emocemi. Věřil, že by se ve filmu měl objevit humor, černý a kousavý, i když zároveň svým postavám dovolil potáčet se v utrpení ze ztráty, nespravedlnosti a odporu ke změnám.

„To, co se stalo Mildredině dceři, je smutné a strašné a cítil jsem, že nejdůležitější bude udržet to na bázi komedie navzdory vší té zoufalé černi a zajistit, že zůstane zachován Mildredin boj proti beznadějnosti celé situace, a to vše v rozumné míře,” říká McDonagh.

McDonaghův charakteristický způsob překrývajících se tónů je něco, co herce přitahuje. Herec Lucas Hedges o tom říká: „Martinovy dialogy jsou fantastické i reálné zároveň, což je snem každého herce. Píše emočně upřímné texty, vznešené, a to je v této době skoro shakespearovské.” A Abbie Cornish dodává: „V Martinově tónu je něco velmi syrového. Nic nezastírá ani nepřikrášluje, ale přesně naopak: je to prostá pravda.”

Podle McDonagha je tento film tím nejtragičtějším, který dosud napsal, ale zároveň je hledáním naděje. „Startovní čára je dost smutná, ale je v ní i dost komediálních prvků a doufejme, že některé chvíle jsou až dojemné,” přemýšlí režisér. „Myslím, že tímhle způsobem vidím život já. V něčem vidím smutek, ale ať už je to jakkoliv černé, vždycky se snažím to zjemnit, projasnit, s humorem a bojem proti beznaději.”

Podle producenta Grahama Broadbenta, který s McDonaghem spolupracoval na filmu V BRUGGÁCH a na SEDMI PSYCHOPATECH, a produkoval tento film spolu s McDonaghem a s Petem Czerninem, je výsledkem film, který „stojí na tenkém ledě mezi komedií a žalem – a který má důmyslný příběh.“

Broadbent poznamenává, že McDonaghovy instinkty mu dodávaly klid. „Myslím, že to vychází z Martinovy práce v divadle,” říká producent. „Na scéně to vypadá, že on už dopředu ví, jak budou diváci reagovat. S Martinem víte, že slova, která napsal a výkony, které hodlá dostat, budou s diváky souznít.“

MILDRED

***„Jooo, takže to vypadá, že to je jen jeho slovo proti mýmu, co?
Trochu jako všechny ty znásilnění, o kterých slyšíte, kromě toho, že v tomhle případě
tahle holka neprohraje.“***

~ Mildred Hayesová

Roli Mildred Hayesové, která uvede kauzu TŘÍ BILLBOARDŮ KOUSEK ZA EBBINGEM do pohybu, obsadila Frances McDormand. McDormand debutovala v klasickém noir filmu bratřů Coenových ZBYTEČNÁ KRUTOST, a která získala všechna tři prestižní ocenění za práci v televizi, na divadle i ve filmu – ceny Tony, Emmy i Oscara.

„Mildred jsem napsal pro Frances,” říká McDonagh. „Není jiná herečka, o které bych si myslel, že má všechno, co Mildred potřebuje. Musela mít smysl pro určitý typ vnímavosti dělnické třídy a pro vesnickou vnímavost. Také to musel být někdo, kdo z té postavy neudělá nic sentimentálního. Veškerá Francesina práce je naprosto pravdivá. Věděl jsem, že dokáže zahrát Mildredinu temnou beznaděj a přesto umí šikovně zacházet s humorem, přičemž pořád zůstává věrná tomu, kdo Mildred opravdu je.“

S postavou Mildred se McDormand vydala do místa, které bylo tradičně vyhrazeno mužům: tam, kde stojí osamělý hrdina vyzývavě proti celému městu.

„Nikdy jsme neuvažovali o jiné herečce,” říká Graham Broadbent. „Frances scénář dostala v okamžiku, kdy byl Martin připravený ho ukázat, řekla ano a bylo to. V Mildred napsal Martin hodně specifickou postavu a potom přišla Frances a naprosto jedinečným způsobem ji zahrála. Existuje jen velmi málo lidí, kteří dokáží rozvinout celou škálu od hlubokého žalu po humor. Mildred někdy umí být hodně drsná a přímočará, ale Frances byla tak vyladěná na její lidskost, že se k ní během několika humorných okamžiků začnou diváci přibližovat.”

McDormand na McDonagha narazila před 15 lety, když hrála v jeho oceňované hře „The Pillowman” a po krátkém rozhovoru o jeho nové filmové kariéře mu navrhla, aby pro ni napsal filmovou roli. „Jakmile jsem ta slova vypustila z úst, přála jsem si, abych je nikdy neřekla, protože tohle by se dělat nemělo. Ale o 15 let později mi poslal scénář,” říká herečka. „Přečetla jsem si ho a tak moc se mi líbil, že jsem nemohla uvěřit, jaké mám obrovské štěstí, že mi roli Mildred nabídli.”

„To, v čem je Martin podle mě opravdu dobrý, je téměř řecká idea lidské existence – dovoluje si v tomto filmu prozkoumat tolik epických, významných myšlenek,” říká McDormand. „Potom, když učiní hlavní hrdinkou ženu, ne muže, to přeneso do oblasti velké tragédie. Hraje také s moderním žánrem odplaty, ale přitom to není film o ženské pomstě. Když sledujeme, jak ženská postava hledá spravedlnost, příběh přesahuje pohlaví a něco vypovídá o lidské podstatě.“

McDonaghův zesílený dialog se dokonale potkal s jejími divadelními instinkty. McDormand nazývá McDonaghův styl „druhem kouzelného realismu, který se tady míchá s určitou americkou gotikou, založený na myšlence, že lidé na malých městech nejsou prozaičtí, ale poetičtí.”

„S Martinem jsme se nikdy nevyhýbali tomu, říkat si navzájem pravdu, můžu mu do očí říct všechno,” říká herečka. „Součástí natáčení byla také bojovná povaha našich rozhovorů. Nikdy jsme nepřišli na scénu, aniž bych rozebrala pár řádek scénáře nebo motivaci chování postavy. Hodně jsme se hádali hlavně o to, kdy nosí Mildred šátek, což je podle mě známkou toho, že začíná dělat nějaké kroky – chtěla jsem ho nosit daleko víc, než si představoval on.”

Kromě toho, že v práci McDonagha vidí řeckou tragédii a kouzelný realismus, považuje McDormand TŘI BILLBOARDY KOUSEK ZA EBBINGEM také za převrácený pohled na westerny. Mildred postavila na ikonách, které tento muži ovládaný žánr vybudovaly; částečně proto, že v těchto rolích našla jen velmi málo žen. „Zpětně myslím na Pam Greer v sedmdesátých letech, ale není to přesné, protože Mildred sexualitu nevyužívá jako Pam,” vysvětluje herečka.

Navzdory tomu ale Mildred není pistolnice. Je to matka, která hledá pro svou dceru spravedlnost. „Jako matka žijete na pokraji katastrofy, prostě to tak je,” popisuje herečka. „Svého syna jsem neprodila, potkala jsem ho, když mu bylo 6 měsíců a od první minuty, kdy jsem ho držela a cítila jeho vůni, jsem věděla, že mým úkolem je udržet ho naživu. A jako rodič taky pochopíte, jak se ta starost a úzkost, která je součástí toho, že někoho ochraňujete a dáváte mu sám sebe, komu se odevzdáváte, může stát až degenerativní.”

McDormand opřela svůj výkon o sílu Mildredina smutku. „Mildred není skutečnou hrdinkou,” poukazuje McDormand. „Je daleko složitější osobností. Nachází se ve stavu naprostého zoufalství v zemi nikoho, v místě, odkud není návratu. Jedna z věcí, na kterou jsem přišla, když jsem o Mildred přemýšlela, je, že většina jazyků nezná žádné slovo, které byl vystihovalo pozici, ve které se teď nachází. Když ztratíte manžela, jste vdova, když ztratíte rodiče, jste sirotek. Ale neexistuje označení pro rodiče, který ztratil dítě, protože se to prostě biologicky nepředpokládá. Je to něco, co je za kapacitou jazyka – a právě tam se ocitla Mildred a jde ke dnu.”

McDormand měla jasno v jedné věci: „Byl to Joel [Coen, její manžel], který mi řekl, ‘člověk se drsňákem nestane, Mildred byla vždycky drsná.’ Za těchto okolností teď jasně zjišťuje, jaké je být drsňačka, ale ona jí ve skutečnosti vždycky byla – což podle mě také vysvětluje její rodinnou situaci s manželem Charliem.”

Mildred také pronásleduje jedovatá poznámka, kterou pronesla ke své dceři – přání toho nejhoršího v ten den, kdy byla zavražděna. „Jak byste s tím žili“? ptá se McDormand. „S tím žít nemůžete a ona samozřejmě nemůže taky.“

Podle McDormand nemá Mildred v této chvíli žádné slzy, které by mohla vyplakat, což se projevuje v hloubce její nemilosrdnosti s každým, kdo jí stojí v cestě. „Myslím, že právě tohle je důvod, proč dělá to, co dělá: protože nemůže nalézt svoji zranitelnost, svoje emoce zavřela. Je pro ni daleko jednodušší hodit Molotovův koktejl, než plakat,“ pokračuje. „Představuji si Mildred jako malého holandského kluka s prstem na díře v kanálu – pokud Mildred ten prst sundá a nechá emoce, aby vytryskly ven, bude naprosto znehybněná. Takže prst zůstává, kde je.“

„Myslím, že nemusíte vždycky chápat Mildredino chování, ale určitě ji nebudete nikdy nenávidět a pomlouvat,“ shrnuje McDormand.

Woody Harrelson, který hraje Mildredina nepřítele, na kterého cílí, policejního šéfa Willoughbyho, poznamenává, že to, co je na McDormand výjimečné, je její pečlivá a důkladná příprava na roli. „Frances se připravovala velmi svědomitě na to, aby Mildred pochopila v rámci celého příběhu její rodiny a dcery, kterou jsme vlastně nikdy nepoznali, protože v okamžiku, kdy příběh začíná, už je mrtvá,“ říká herec. „Jako herečka pracuje spíš jako soukromý vyšetřovatel. Přijde, najde o své postavě vše, co se dá a její výkon potom skutečně bere dech. Frances také má uličnický smysl pro humor, takže byla schopná udělat věci, které byly už tak zábavné, ještě zábavnějšími.“

Rockwell o McDormand říká: „Frances je odvážná herečka a její specifická směsice houževnatosti a soucitu vytváří Mildred. Dává do ní ten náboj bojovat-nebo-zemřít. Ona sama má nesmírně pevnou vůli a stejně jako Mildred se nespokojí s málem, a to působí velmi silně.“

I když se McDormand neustále vyptávala na podrobnosti ve scénáři, s McDonaghem se domluvili, jak se bude na tom tenkém ledě pohybovat. „Byli jsme zajedno v tom,“ říká McDonagh, „že musíme dávat pozor na to, aby komediálnost nepřevážila to, odkud Mildred emocionálně vychází. Oba jsme cítili, že Mildred by měla mít možnost ventilovat své pocity zuřivosti, zloby a naštvání. Frances měla ve vzduchu spoustu různých míčků a žonglovala s nimi všemi naprosto brilantně.“

Hned zkraje své přípravy dostala McDormand nápad, který se brzy prolul s jejím výkonem: nechat Mildred oblékat celý film jednotný outfit – jakýsi nevzhledný oděv s modrým límce, který svědomitě nosí každý den. „Frances si jako Mildred oblékala každý den stejnou kombinézu jako ‘válečnou uniformu’ a podle mě to byla skvělá filmová myšlenka,” vzpomíná McDonagh. „Spolupracovali jsme s kostýmní výtvarnicí Melissou Toth, která měla zajistit, aby ta kombinéza nebyla příliš „na jedno brdo” a která tu a tam zasáhla a něco málo pozměnila. Ale líbil se mi nápad, že Mildred nemá čas přemýšlet o tom, co nosí; ona je ve válce.”

Toth dodává: „Frances hraje Mildred jako radikální postavu a bylo pro ni důležité ukázat, že Mildred je na cestě za svým cílem, který ji pohání, a to od okamžiku, kdy se ráno oblékne. Někdy si navlékne šátek, někdy ne a na jednom místě si přes kombinézu dokonce oblékne svůj pracovní plášť, který nosí ve svém dárkovém obchodě – ale ta kombinéza byla pro Frances součástí jejího výkonu. Kostým někdy může herce osvobodit a dovolit mu, aby se plně stal svou postavou.”

Toth byla nadšená hlavně ze způsobu, jakým se tento kostým propojil s hereččinou divokostí. „Jsem nadšená z toho, jak Frances v této roli zažehla komplexní konverzaci o tom, jaké druhy rolí ženy mohou a měly by zastávat,” přemítá Toth. „V Mildred není nic naředené.”

WILLOUGHBY

*„Dělám všechno, co můžu, abych ho vypátral, paní Hayesová.
Myslím, že ty billboardy nejsou moc fér.”*
~ Policejní šéf Willoughby

Když se billboardy za Ebbingem v Missouri objeví, vypadá to, že cílí konkrétně na jednoho muže: na policejního šéfa Billa Willoughbyho, který nevyřešil vraždu Mildrediny dcery a zanechal Mildred bez jakékoliv útěchy. Ale čím víc se o šéfovi Willoughbym dovídáte, tím je vám jasnější, že muž, s kterým se Mildred rozhodla válčit, už sám jednu soukromou bitvu vede.

„Bill je slušný muž, který se snaží vidět v lidech to nejlepší,” říká McDonagh. „V mnoha směrech je archetypálně dobrý, laskavý policajt z malého města – ale brzy zjistíme, že není úplně zdravý a teď navíc čelí nějakým temným volbám a temným

skutečností. Mildred proti němu jde každopádně z dobrých důvodů, ale i on má své dobré důvody, proč se chová tak, jak se chová.”

V roli muže, který je jak zapřísáhlým Mildrediným nepřítelem, tak její jedinou nadějí, se představí na Oscara dvakrát nominovaný Woody Harrelson, kterého jsme letos také mohli vidět v kontrastujících rolích plukovníka bojujícího za lidstvo ve VÁLCE O PLANETU OPIC a excentrického, na alkoholu závislého otce v THE GLASS CASTLE. McDonagh a Harrelson jsou přátelé už mnoho let a McDonagh ho už dříve obsadil do role živelného gangstera Charlieho Costella ve filmu SEDM PSYCHOPATŮ.

„V tomhle filmu poznáváme jinou stránku Woodyho, rozhodně odlišnou od té, kterou ukázal v SEDMI PSYCHOPATECH,” shrnuje McDonagh. „Tohle je poctivější, smutnější a skutečnější postava. Woody do ní nepřinesl jen úžasný humor, ale také silný smysl pro morální zásadovost a slušnost. Slušnost Woodyho jako člověka prosvěcuje Willoughbyho a myslím, že právě proto to funguje tak dobře.”

Broadbent dodává: „Woody hraje často vyvrhele nebo psance – od TAKOVÝCH NORMÁLNÍCH ZABIJÁKŮ k POLICEJNÍ DIVIZI RAMPART, obvykle stojí na špatné straně zákona nebo na temných místech. Takže to, co je zajímavé na Willoughbym je, vidět Woodyho hrát policejního šéfa s opravdu dobrým srdcem, chlapíka, kterého si ve městě váží a ctí.”

Harrelson rozhodně nehodlal propásnout další příležitost znovu pracovat s McDonaghem. „Myslím, že Martin je jedním z největších talentů,” říká. „Píše svěže, je to živé a zábavné, ale tak dojemně, že prostě nenajdete moc takových scenáristů. Dokáže zachytit věci týkající se lidských vztahů a lidské podstaty a ještě z toho dostane maximum humoru, napětí a emocí.”

Jedna z prvních věcí, které Harrelson do Willoughbyho promítl, byla jeho schopnost ustát všechny tlaky a nepoddat se jim. „Dost ho rozpaluje Mildred a také na tom není moc dobře, takže toho je vážně dost, co musí vydržet,” přemýšlí Harrelson. „Ale co mě na něm zajímá, je to, že to vážně není upjatý chlap. Je v hledáčku, ale stejně jde prostě pořád dál.”

Jakmile se objeví billboardy, ocitnou se Mildred s Willoughbym na mrtvém bodě, ale nikoliv bez vzájemného pochopení. „S Woodym jsme o postavách moc nemluvili – nemuseli jsme,” říká McDormand. „Máme s Woodym něco hodně podobně. Myslím si, že

by klidně mohl hrát Mildred a já Willoughbyho. Dokonce si myslím, že pokud se něco v tomto filmu blíží typickému sexuálnímu napětí, je to mezi těmito dvěma – ale je tam toho zajímavého mnohem víc. Mohli by být přáteli, mohli by být partnery a za lepších podmínek by možná mohli společně najít odpověď.”

Harrelson cítil s Willoughbym spřízněnost i v jeho neochvějně oddanosti ke své rodině, ať se děje, co se děje. „Silně jsem rezonoval s jeho potřebou starat se o své děti a ženu. A líbí se mi, že se Willoughby neustále nehrabe ve svých zdravotních problémech,” říká herec. „Je jedním z těch chlapíků, kteří jsou rozhodnutí nepřestat svůj život žít. Prostě se tím jen odmítá nechat paralyzovat.”

Protože se problémy ve Willoughbyho světě nahromadily do krize, dal McDonagh Harrelsonovi volnou ruku k prozkoumání všech emocionálních zvrátů. „Martin není žádný drsný režisér,” popisuje Harrelson. „Přijde s jednoduchými poznámkami – ale má velmi jasnou představu a umí udělat neuvěřitelně moc jen s malou úpravou. Má taky skutečný smysl pro humor. Je schopen si do mě v legraci šťouchnout, když dělám něco, co už je moc, způsobem, který mě rozesměje spíš než aby mě tlačil ke zdi.”

To nejdůležitější je ale podle Harrelsona McDonaghův způsob, jakým pracuje s postavami, které v sobě mají daleko víc, než se na první pohled zdá. „Na Martinově psaní je velkolepé, že vás dokáže vzít dovnitř postavy, která se zdá být nějaká, a vy tak zjistíte, že v ní je daleko víc, takže vám na ní začne záležet a vidíte něco jiného, než jste si původně mysleli. A nakonec tak vytvoří něco, co s vámi skutečně zůstane,” shrnuje Harrelson.

Manželka šéfa Willoughbyho Anna hraje klíčovou roli pro Willoughbyho duševní rovnováhu. Roli Anny ztvárnila Abbie Cornish, která už s McDonagh a Harrelsonem hrála ve filmu *SEDM PSYCHOPATŮ*. To jejich vzájemnému „manželskému” stavu od začátku pomáhalo. „Jsme s Woodym přátelé, takže bylo jednodušší vkročit přímo do těsného manželství,” poznamenává Cornish. „Cítila jsem se v roli Anny velmi uvolněně. Anne s Willoughbym mají velmi pěkné manželství plné lásky a obdivu, ale umí si také vzájemně krásně lézt krkem, rozesmát jeden druhého a svádět se. Je to jako kdyby s nimi stále byla jejich počáteční láska spolu s tím, jak daleko společně došli.”

Díky tomu, kam až se mu podařilo dostat Willoughbyho, posunul Harrelson Cornish dál, což jí jako Anně umožnilo fungovat přirozeněji v situaci, kdy čelí manželovu postupnému upadání. „Jako herec je Woody čistý,” objasňuje herečka. „Bylo krásné

pozorovat, jak v té fázi Willoughbyho existence, ve které se mu všechno sype, mu dává tolik života. Osud zírá Willoughbymu přímo do tváře, a Woody mu přesto dává živost. Byla to také radost, protože jsem nikdy nevěděla, co Woody udělá – a hrát manžele s někým takovým je úžasné.”

DIXON

*„Nebudete nazývat muže zákona č..kem na jeho vlastní služebně paní Hayesová.
Nebo vlastně nikde.”*

~ Policista Dixon

Pravá ruka Willoughbyho, Dixon, je strážník, jehož potenciál se sám sabotuje nesnášenlivostí a divokou nevyzpytatelnou náladovostí a který si uzurpuje moc a práva svého šéfa.

Roli ztvárnil Sam Rockwell, na jehož seznamu rolí už je pěkná řada nezapomenutelných postav a který už hrál Chucka Barrise v MILUJTE SVÉHO ZABIJÁKA, podvodníka Frankieho, chráněnce Nicolase Cagea ve ŠVINDLÍŘÍCH, astronauta Sama Bella v MOON, neprávem odsouzeného Kennyho Waterse v ODSOUZENÍ Tonyho Goldwyna, člena bandy Jesseho Jamese Charleyho Forda v ZABITÍ JESSEHO JAMESE ZBABĚLCEM ROBERTEM FORDEM a Billyho Bicklea v SEDMI PSYCHOPATECH Martina McDonagha.

„Zdá se, že Dixon má vše, za co byste mužem pohrdali,” potvrzuje McDonagh, „ale něco v něm je, a částečně je to i způsobem, jakým ho Sam hraje; jako dětinského a dojemného, navzdory jeho odporosti a všem strašlivým chybám.”

„Dixon je asi mou nejoblíbenější postavou,” přiznává Harrelson. „Sam má jedinečnou schopnost zahrát chlapíka, u kterého cítíte, že s ním něco není úplně v pořádku – a ve skutečnosti je spousta z toho, co Dixon dělá, hodně špatně – ale přesto je to tak nějak spásné. Sam jako Dixon v sobě má neuvěřitelnou nevinnost, takže o něj máte starost, i když dělá špatné věci. Myslím, že je úžasný herec a bylo skvělé s ním znovu pracovat.”

McDonagh s Rockwellem spolupracoval jak na filmu SEDM PSYCHOPATŮ, tak na hře A BEHANDING IN SPOKANE, a přesto se tady ocitli na novém území. „Vždycky na Sama myslím jako nejlepšího herce, na kterého se můžu v téhle generaci herců obrátit,” říká McDonagh o Rockwellovi. „Když se pohybuje na straně zla, je skutečně temný.”

Pro postavu, která v průběhu filmu projde hlubokými změnami a posuny, se velmi hodila Rockwellova všestrannost. „Sam byl schopen s Martinem s lehkostí komunikovat a vtípkovat,“ poznamenává Graham Broadbent. „Zkoušeli spoustu různých možností, znovu a znovu a znovu. A stejně jako Martinův text dokáže i Sam být nějak zábavný, tragický i smutný zároveň.“

McDormand se líbilo, jak Rockwell svou postavu zpracoval. „Myslím, že tohle je nejlepší práce, kterou Sam kdy odvedl,“ říká herečka. „Mezi Samem a Martinem jako hercem a režisérem, kteří spolu opakovaně pracují a jsou v tom prostě lepší a lepší, funguje dokonalá souhra.“

McDormand pokračuje: „Se Samem spolupracujeme na bázi hlubokého respektu jeden k druhému a naše společné scény jsem si opravdu vychutnávala. Jeho reakce jsou nečekané, skvělé a nepředvídatelné – je to jako když se dostanete na velkou horskou dráhu, kde ale nevíte, kdy přijdou vrcholy a kdy údolí. Myslím, že věděl, že ve mně měl po celou dobu spřízněnou duši. Nikdy jsme se nedostali za místo, odkud není návratu, ale vždy jsme balancovali na hraně. A co se mi na Dixonovi opravdu líbí je, že se mu dostane spásy, že mu Martin umožnil dosáhnout spásy, a že nikdy, opravdu nikdy nevypadal jako karikatura. Je vždycky něco víc než to, a to, co ho zachránilo, je jeho láska k Willoughbymu – je to něha mezi dvěma muži.“

Stejně jako jeho herecké kolegy i Rockwella vtáhl způsob McDonaghova psaní. Sám o tom říká: „Martin je v tomhle scénáři extrémně dobrý v tom, jak zachází s tabu – s rasovými tabu a tabu, které vytahuje na povrch mnoha podmanivými způsoby.“

Rockwell poznamenává, že ačkoliv McDonagh pochází z Irska, má hluboké pochopení pro americká maloměsta, možná proto, že tvrdě pracující města kdekoli na světě mají spíše víc toho společného. „Martin malým městům rozumí, protože v Irsku jsou ty samé typy pnutí. Dělnická třída je dělnická třída ať přijdete kamkoliv a on o tom píše opravdu dobře. Myslím, že bych mohl ten příběh zahrát s irským nebo s brooklynským přízvukem a ono by to fungovalo úplně stejně dobře jako to funguje v Missouri.“

I když je místní přízvuk možná bezvýznamný, Dixon je v každém případě svérázná postava. „Dixon je svým způsobem klasik,“ hodnotí Rockwell. „Je jako bastard Edmund v Králi Learovi v tom smyslu, že fakt hodně našťvaný - je rozrušený na svět a plný

myšlenky, že se s ním pořád zachází špatně. Zpočátku se zdá, že je svým způsobem jen takový ebbingský ničema, ale je to daleko složitější.”

Jak se nakonec odhaluje Dixonův domácí život, ve kterém pomoc vlastní rodině hraničí až se závislostí, stává se zdroj jeho psychické úzkosti jasnější. „Stále žije se svou matkou a je tak trochu zakrnělý, neschopný se odtrhnout a konečně dospět,” vysvětluje Rockwell. „Se svou matkou má výjimečně dysfunkční vztah, který pro něj znamená trochu trauma a to pak přenáší na ostatní lidi.”

„Myslím, že všichni dokážeme trochu pochopit jeho hněv a smutek,” pokračuje Rockwell, „a myslím, že dokážeme pochopit to, jak zbožňuje a uctívá šéfa Willoughbyho. Myslím, že spousta z nás k někomu cítila podobnou zbožnou úctu a toužila po jeho uznání.”

Podle všeho našli Rockwell s Harrelsonem konstantní vzrušení, které prohloubilo složité pouto mezi Dixonem a Willoughbym. „Woody má skutečný morální kompas a je velmi pohodový, takže se můžete cítit uvolněně. S takhle skvělým hercem se často pojí pochopení pro anarchii a potíže, a Woody tohle všechno Willoughbymu dal,” říká Rockwell. „Jeho přístup se nikdy nedá předvídat.”

McDonagh a Rockwell se shodli na tom, že hrozilo značné riziko, že by Dixon mohl aspoň na vteřinu sklouznout do karikatury. Podstatou tedy byla jeho lidskost. „Oba jsme věděli, že musím Dixona zahrát opravdově a že nesmí být pro smích,” říká Rockwell. „Ve skutečnosti bylo stejně nebezpečné hrát Dixona jako příliš směšného nebo příliš budícího soucit. Myslím, že na konci filmu budou lidé k Dixonovi cítit protichůdné pocity. Chci, aby je našťval, rozzlobil a pobavil, a aby to k němu cítili všechno najednou.”

JAMES

“Já vím, jsem zakrslík, který prodává ojetá auta a má problémy s pitím. Já to vím. Ale kdo jste k čertu vy? Vy jste ta paní s billboardy, která se nikdy, fakt nikdy nesměje...”

~ James

Roli Jamese, místního muže se zájmem o Mildred, ztvárnil Peter Dinklage, držitel dvou cen Emmy a Zlatého glóbu za roli Tyriona Lannistera v televizním filmu HBO HRA O TRŮNY. Tady hraje v podstatě naprosto opačnou postavu – modrý límeček, obchodníka s ojetými auty, který usiluje primárně o rande s Mildred. Dinklage vzpomíná, že jeho prvotní reakcí na scénář bylo: „Martin to udělal znova. V Martinových scénářích je jedno,

jak je ta role malá, vždycky je skvěle vykreslená. Když otáčíte stránky, všechny postavy jdou do větší a větší hloubky, a to platí o Jamesovi stejně jako o všech ostatních postavách.”

Dinklage popisuje Jamese jako „chlápka, který o sobě nemá nejlepší mínění, ale který je rozhodnutý získat Mildredinu pozornost.” Tato role také Dinklagemu přinesla první příležitost k práci s Frances McDormand. „Frances je nejlepší z nejlepších, protože postrádá jakoukoliv ješitnost,” přibližuje herec. „Jede naprosto na 100 procent.”

Dinklage také rád pozoroval, jak Sam Rockwell obrací všechny domněnky o Dixonovi naruby. „Martin, a zvláště pak Sam, zpochybnili všechny soudy, které publikum o Dixonovi mělo, a to je nesmírně uspokojující. Jakmile pro něj najdete pochopení, pohání vás to dál.“

Stejně jako všichni ostatní herci, kteří v tomto filmu účinkují, také Dinklageho přitahovala McDonaghova hbitost, se kterou dokáže v mrknutí oka měnit nálady. „Pečlivě vyvážená rovnováha mezi humorem a vážností, kterou tomu Martin dává, je něco velkolepého. Myslím, že tohle je důvodem, proč se lidé někdy smějí na pohřbech,” říká Dinklage. „V reálném životě je to tak, že pokud vzdorujete emocím, samy se nakonec změní. Když najednou po velké tragédii zažijete něco humorného, je to svým způsobem velká úleva a myslím, že právě tohle lidská přirozenost hledá. Martin si nemůže pomoci – chvíli je dojemný, pak nesmírně legrační a pak zase dojemný, protože takhle on vypráví příběhy.“

CHARLIE

„Nemusíš mi nic vysvětlovat, pác jsi byla na obědě se zakrslíkem, Mildred.”

~ Charlie

Mildreding bývalý manžel Charlie by asi mohl sdílet její zármutek nad jejich dcerou – ale tam jakékoliv společné sdílení jednoznačně končí.

Charlie, který je úplně stejně plný bolesti a humoru, je další ne zcela přímočarou vedlejší rolí. Tato charakteristika vedla McDonagha k tomu, aby do role obsadil držitele nominace na cenu Akademie Johna Hawkese, známého svým silným, ale lidským výkonem ve filmu DO MORKU KOSTI, MARTHA MARCY MAY MARLENE, SEZENÍ

a v klasice televize HBO DEADWOOD. „John se objeví jen v pár scénách, ale pokaždé vás naprosto ohromí,” poznamenává McDonagh.

O kouzlu své postavy říká sám Hawkes toto: „Charlie může být naprosto nesympatická postava, což mě jako herce neděsí, ale Martin ho vykreslil v tak jemných odstínech, že vnímáte, že obsahuje i jiné barvy a chutě. Vidíte, že mezi ním a Mildred je ještě pořád trochu lásky, kterou byste nečekali. A Frances je coby Mildred tak výjimečná, že také pomohla hodně z toho odhalit.“

Herec se velmi těšil na práci s McDormand. „Je jednou z mých nejoblíbenějších hereček na světě, takže to bylo vzrušující, i když jsem měl trochu obavy,” přiznává herec. „Ale ona je tak laskavý, vřelý a pečující člověk a herec, že jsem se okamžitě cítil vítaný. Někdy jsem na scéně vypnul a jen jsem se na ni díval a pak mi došlo, že mám mluvit já.”

Prostřednictvím vzájemné komunikace Charlieho a Mildred můžeme vnímat zřetelné příznaky oboustranného zneužívání v jejich minulosti. „Myslím, že Charlie asi hodně pil a řval, když byli spolu a přesto si myslím, že hodně miloval, takže to nikdy nebyl černobílý vztah. Mám rád ty šedé oblasti věcí a tenhle film jich nabízí opravdu hodně,” poznamenává Hawkes.

Spolupráce s McDonaghem Hawkesovi pomohla se v těchto šedých zónách přesně zorientovat. Herec vysvětluje: „Martin jako režisér nehádá. Je dost specifický a Charlie je zase dost tajemný. Martin mi během natáčení dost pomohl. Myslím, že proto, že Martin přichází z divadelního prostředí, přináší odlišný typ atmosféry, která je s herci soudržnější a komunikativnější.“

ROBBIE

„Stejně jako se člověk může snažit vyhnout detailům o tom, co se stalo, protože si nemyslí, že by to bylo k něčemu dobré a protože si nemyslí, že by to zvládl, tak je také dobré být informován ve 20 stop vysokých písmenech a ve skutečně krásném fontu, o přesných detailech jejich posledních chvil.”

~ Robbie Hayes

Mildredino jediné žijící dítě, pubertální syn Robbie, kterému připadá matčina obsese sestřinou vraždou temně zábavná, se se smrtí vypořádává svým vlastním způsobem.

Robbieho hraje Lucas Hedges, čerstvě nominovaný na Oscara za svou roli ve filmu MÍSTO U MOŘE.

„Myslím, že Robbie prochází velkými životními změnami, od té doby, co jeho sestra zemřela,” říká Hedges. „Předtím byl asi jemnější, víc emocionální a nevyzrálý, ale myslím, že můžete sledovat, jak jde do sebe a stává se odolnějším. Má taky úžasný smysl pro humor, když si uvědomíme, jaké strašné věci zažívá a Martin si libuje v kontrastu humoru a temnoty.”

Hedges naznačuje, že se Robbie cítí přehlížený vzhledem k tomu, jak Mildred k jejich společnému zármutku přistupuje jako ke své soukromé a osobní záležitosti a jak málo ho zapojuje do svých rozhodnutí. „Když Angela zemře, dostala se Mildred do sedm měsíců trvajících katatonického stavu, takže se o ni Robbie staral způsobem, jakým se dítě obvykle o matku nestará,” vysvětluje Hedges. „Svou mámu hrozně miluje, ale myslím, že se cítí ztraceně, protože ona s ním vůbec nemluví o tom, co prožívá nebo o tom, jaké má záměry – a dokonce ji ani nenapadne, aby ho varovala před billboardy.”

Nejkrutěji zapůsobil Mildredin způsob odplaty v souvislosti se smrtí její dcery na syna Robbieho, od kterého se prakticky odvrátila. „Mildred ví, že Robbie je schopen přežít, takže on to vlastně slízne také. Svým způsobem ho obětuje,” říká McDormand.

Což ovšem znamenalo, že McDormand musela s Hedgesem pracovat velmi specifickým způsobem. „Předtím, než jsme měli s Lucasem točit, jsem mu řekla, že jsem schopná mu dát všechno, co bude potřebovat, pokud budeme mimo kameru, ale ať počítá s tím, že jakmile budeme na scéně, nic moc ode mě nedostane, protože Robbie prostě těch 7 měsíců téměř nic nedostal. Mildred ležela na gauči a stěží dýchala, takže to bylo jako kdyby se staral o invalidu. Ví, že to bylo pro Lucase těžké, protože je to mladý herec, který opravdu chce slyšet a reagovat, ale to prostě není Mildred. Nemohla jsem mu to dát, protože ona se Robbiem už vůbec nezabývala.”

Hedges oceňuje příležitost učit se od McDormand. „Bylo to, jako kdybych byl v herecké škole a ona byla mojí profesorkou,” říká Hedges, který nedávno vystudoval konzervatoř na School of the Arts na Univerzitě v Severní Karolíně. „Nechal jsem si deník, ve kterém jsou jen věci, které Frances řekla. Bude skvělé si to znovu projít.”

O tom, proč jsou její volby tak silné, říká Hedges: „Nikdy jsem neslyšel Frances říct nic, co by nemyslela vážně. Dokonce vás ani nepochválí, pokud si nemyslí, že si to zasloužíte. Je zdvořilá, ale neoblomná. Je tak vycepovaná, jak vycepovaná je Mildred.

RED

„Neporušuje žádný zákony slušnosti. Neporušuje žádný zákony vůbec o ničem. Všechno jsem to zkontroloval.“

~ Red

Když se Mildred Hayesová rozhodne koupit tři billboardy, aby naštvála policii i celou ebbingskou společnost, začne jednat s mladým Redem Welbym v Ebbingské reklamní kanceláři – a je to jednání, z kterého pro Reda nevzejde nic dobrého. Roli získal Caleb Landry Jones, který před kamerou debutoval jako chlapec na kole ve filmu bratrů Coenových TAHLE ZEMĚ NENÍ PRO STARÝ a kterého jsme mohli naposled vidět v populárním hororovém příběhu UTEČ. Jones říká, že ho scénář zasáhl tak moc, že „bych hrál v tom filmu jakoukoliv roli, kterou by mi Martin nabídl.“

Ale Red byl velmi osobitým typem výzvy, zejména když je vtažen hlouběji do Mildredina hledání spravedlnosti, a zaplatí za to. „Nejdřív jsem si myslel, že Red chce jen vypadat dobře před svou atraktivní asistentkou a taky že chce peníze, takže si myslí ‘dobře, bláznivko, klidně si tvoje peníze vezmu.’ Ale když se toho o Mildred a její situaci dozví víc, změní se to na něco jiného,” vysvětluje Jones.

Red do tohoto města příliš nezapadá. „Martinova myšlenka je, že Red se jednou – a brzy - chce dostat pryč z Ebbingu a čeká, že uteče – ale já myslím, že spíš asi ne,” přemýšlí Jones.

V jedné scéně vyhodí Reda z okna. McDonagh se rozhodl tuto scénu natočit v jednom ambiciózním záběru.

„Tu Redovu scéna s oknem jsem původně do scénáře napsal jako jeden záběr,” vysvětluje McDonagh, „a to je vždycky zlatým hřebem filmu. Na natočení téhle scény jsme si vyhradili celý den a pak už jsme jen připravovali a připravovali. Potřebovali jsme myslím je čtyři nebo pět pokusů a kolem poledne jsme byli hotoví. Nevím, co jsme dělali zbytek dne, pravděpodobně pili a slavili. Když máte takovýhle dvouminutový záběr, kde se toho tolik stane, je na tom vždycky něco radostného.“

V početné herecké sestavě TŘÍ BILLBOARDŮ KOUSEK ZA EBBINGEM se také objeví Samara Weaving jako Charlieho sotva postpubertální přítelkyně Penelope; Amanda Warren jako Mildredina jediná důvěrná přítelkyně Denise; Kerry Condon jako Redova přítelkyně Pamela a Zeljko Ivanek jako Cedric, policejní seržant.

Kerry Condon, kterou jsme mohli naposledy vidět v CAPTAIN AMERICA: OBCĀNSKÁ VÁLKA, o Pamele říká: „Pamela je symbolem mladé ženy, kterou se Mildredina dcera nikdy nestane. A je přesně Martinovým stylem, že z někoho, kdo ve filmu sotva párkrát promluví, udělá důležitou postavu.”

Ivanek, který už s McDonaghem pracoval na filmu V BRUGGÁCH, si svou postavu také vychutnával. „Opravdu jsem si užíval, že můžu hrát někoho, kdo svou práci bere tak vážně, i když jen ve velmi malém světě,” říká.

McDonagh intenzivně zkoušel se všemi herci – kromě McDormand, která se na scénu dostala na poslední chvíli, což byl jeho nápad.

„Byl to dobrý nápad, protože Mildred válčí se všemi, takže Frances navrhl, že by bylo lepší předvést tyto reakce spontánně přímo na kameru a já jsem nakonec souhlasil, i když se mi to zpočátku nezdálo,” říká McDonagh. „Práce se zbytkem hereckého týmu bylo jako hrát divadlo – hodně jsme mluvili o jejich postavách a o volbách jejich postav. Je to opravdu skvělý tým.”